

LIETUVIŲ R. K. SUSIVIENIJIMO AMERIKOJE OFICIALUS ORGANAS GARSAS

Išleina ketvirtadieniais Redaguoja MATAS ZUJUS

PRENUMERATOS KAINA: Jung. Am. Valst. metams \$2.00, pusel metų \$1.00; užsieniuose metams \$3.00 Skelbimų kainos sulig pareikalavimu

LITHUANIAN R. CATH. ALLIANCE OF AMERICA OFFICIAL PUBLICATION "GARSAS"

Published every Thursday by the Lithuanian R. C. Alliance of America

"GARSAS"

73 East South Street (P. O. Box 32), Wilkes-Barre, Pa. PHONE, Wilkes-Barre 3-4711

LIETUVOS KRIKŠČIONIŠKOJI DEMOKRATIJA JUBILIEJŲ IŠVAKARĖSE

Lietuvių Krikščionių Demokratių partija, svetur pasivadinti sąjunga, šiais metais švenčia savo didelį jubiliejų—50 metų—nuo pirmosios programos formulavimo, kurią paruošė trys Petrapilio Dvasinės Akademijos profesoriai: vyskupas Pranciškus Būčys, Jonas Mačiulis-Maironis ir Adomas Dambrauskas-Jakštas.

dikalią žemės reformą ir eilę kitų Lietuvos kultūrinį, ekonominį ir socialinį gyvenimą tvarkančių įstatymų.

Toje programoje pabrėžiama: "Mūsų susivienijime visi esame lietuviai, visi esame krikščionys ir visi demokratai." Taigi lietuvių, krikščionių ir demokratių sąjunga, jau patį pradžioje, sudarė L.K.D. kertinius pamatus ant kurių buvo statoma visa šio plačiai išsikerojusio judėjimo veikla.

1926 m. perversmu Lietuvos demokratiškas valdymas buvo sustabdytas ir, gaila, nebe atgaivintas. Tačiau Lietuvai didžiausias smūgis buvo tas, kada raudona bolševikinė buidelis nutraukė jos laisvą gyvenimą ir atnešė Lietuvai klaičių sūtemų ir kančių naktį iš kurios ir dabar negali išsivaduoti.

Krikščionys demokratai veikliai pasireiškė Vilniaus Didžiajame Seime, jo metu padarė platesnį susirinkimą, o po jo tas veikimas plačiai nuaidėjo po visa Lietuvą ir rado gyvo pritarimo. Ypač entuziastingai į šią veiklą įsijungė kan. J. Tumas-Vaižgantas, kuris sukūrė Vadakų kuopą išsidirbo ir savo programą ir nežiūrėdamas kliūčių ėmėsi darbo.

Lietuviai krikščionys demokratai nuo pat okupacijos pradžios gyvai įsijungė ir griežtai ir neatsilaidžiai kovą prieš Lietuvos okupantus ir iki šiol, nebedami jokių aukų veiksmingai reikiškiai Lietuvos politinės kovos baro-nes, tiek kitoje lietuviškoje veikloje, tiek tarptautiniuose sąjūdžiuose. Jau per eilę metų VLIK pirmininko darbų našta yra sukraunama ant Lietuvos Krikščionių Demokratių didžiausio vėlininko prof. M. Krupavičiaus pečių, o ir eilės kitų aktingai yra įsijungę ir visokeriopą veiklą.

Krikščioniškąją demokratiją organizavo, skleidė, rėmė ir vykdė žymūs Lietuvos laisvės kovotojai kultūrininkai ir intelektualai. Iš visuomenininkų pažymėtini: kun. M. Krupavičius, Vyt. Endziulaitis, Aleksandras Stulginskis, Ant. Tumėnas, dr. Leonas Bistras, Zigmas Starkus ir kiti; iš kultūrininkų ir intelektualų: arkivyskupas Jurgis Matulaitis, vyskupas: Justinas Staugaitis, Kazys Palatorkas, Mečyslovas Reinys, prel. Kazimieras Šaulys, prof. Pranas Dovydytis, prof. Vladas Jurgutis, prof. Stasys Šalkauskas, Simonas Šulė, prof. Kazys Pakštas ir ilga eilė kitų, kurie tuo ar kitu būdu prisidėjo prie lietuviškos krikščioniškosios demokratijos puoselėjimo ir iškilimo. Į tą šauksmą ir darbą atsiliepė katalikiškos Lietuvos plačioji visuomenė ir iš jos visų sluogsnis išliko žymūs krikščioniškosios demokratijos darbuotojai. Pavyzdžiui, I-mojo Pasaulinio karo tremtyje, Rusijoje L.K.D. buvo veikliausia ir efektingiausia lietuvių katalikių organizacija, kuri be tiesioginio politinio ir Lietuvos laisvinimo darbo, išvarė plačią kultūrinę ir karitatyvinę veiklos vėgą.

Krikščionių Demokratių veikliai dalyvauja Vidurio Europos Krikščionių Demokratių Sąjungos darbuose, Krikščionių Demokratių Internacionale—NEI ir kitose tarptautinėse veiklos organizacijose.

Atžymėti šio reikšmingo penkisdešimtmečio, šimtmečio krikščionių demokratiškų idėjų Lietuvoje pasireiškimo ir kitų savo istorijos įvykių, pasiryžimui tolesnei veiklai—Lietuviai Krikščionys Demokratai š. m. gegužės 29-30 dienomis New York, Carnegie Endowment International Center patalpose, 46th St. and United Nations Plaza, šaukia jubiliejinę konferenciją. Į tą konferenciją kviečiami visi vienmėnčiai ir daugelis lietuvių ir svečių iš daugelio šalių. Sukakčiai paminėti yra leidžiamas platus "Tėvynės Sargo" numeris, kuriame bus plačiai apžvelgta nuėitas kelias.

Atžymėti šio reikšmingo penkisdešimtmečio, šimtmečio krikščionių demokratiškų idėjų Lietuvoje pasireiškimo ir kitų savo istorijos įvykių, pasiryžimui tolesnei veiklai—Lietuviai Krikščionys Demokratai š. m. gegužės 29-30 dienomis New York, Carnegie Endowment International Center patalpose, 46th St. and United Nations Plaza, šaukia jubiliejinę konferenciją. Į tą konferenciją kviečiami visi vienmėnčiai ir daugelis lietuvių ir svečių iš daugelio šalių. Sukakčiai paminėti yra leidžiamas platus "Tėvynės Sargo" numeris, kuriame bus plačiai apžvelgta nuėitas kelias.

BERLYNO LIETUVIŲ SUSIRINKIMAS

Lankydamasis Berlyne, URT valdytojas dr. P. Karvelis dalyvavo ir Berlyno lietuvių susirinkime. Tai retas dalykas, kad Berlyno lietuvių gali susirinkti, nes jie dideliame Berlyne gyvena labai išsisklaidę, be to ir jų skaičius yra mažas. Mūsų tautiečių padėtis Berlyne yra ypatingai sunki, nes ne visi turi darbą. Labai būtų pageidautina, kad BALFas labiau susidomėtų Berlyno lietuvių šelpimu. Yra vilčių, kad artimu laiku Berlyno tautiečiai susiorganizuos į atskirą Lietuvos Bendruomenės apylinkę.

Visa eilė Vakarų Europos radiofonų minėjo Lietuvos Nepriklausomybės sukaktį vienokiu ar kitokiu būdu.

KAI KAS SAKO—PAMIRŠKIME SAVO TAUTOS PRAEITĮ

Iš jaunesniųjų lietuvių, ypač šia gimusių, dažnai girdime tokius pareiškimus: Amerikos jaunimui būk visai neįdomu, ką pirmieji iš Lietuvos atėjusiai čia nuveikė, kaip jie gyveno, kokią kalbą vartojo, kokias organizacijas, mokyklas, bažnyčias sukūrė. Girdi, čia Amerikoje tie dalykai dar anksčiau buvo sukurti pačių vietinių gyventojų ir lietuviai atėiviai galėjo jų pasiekti laimėjimais naudotis. Taigi, anot jų, mais naudotis. Taigi, anot jų, tik bereikalingai aikvojo savo uždirbtą skatiką ir pastangas.

Žinoma, toks galvojimas būtų nesveiko proto žmonių galvojimas. Juk nieks vergo negerbia ir mes, lietuviai, užsitarnautume tik vergo vardą ir iš mūsų tautos himno reikėtų išmesti žodžius "Lietuva tėvynė mūsų—tu didvyrių žemė."

Prieš kokius 30 metų—mažiau ar daugiau—"Garsė" buvo keliamas lietuvių vyskupo klausimas. Dauguma iš to tik juokėsi, bet šiaip geriems lietuviams buvo svarbus ir rimtas reikalas. Šiandien patys lietuviai jaučia, kaip jie dvasiniai skursta svetimu valdomi. Ką kita matome pas Rytų apeigū katalikus; gal jie nekarta ir pasiskundžia savo Bažnyčios galvų uždėtai dideliais mokesčiais, bet gerai žino, kad jų bažnyčios, mokyklų, našlaitynai ir visos kitos įstaigos priklauso jų pačių vyskupų ir žmonių nuosavybei.

Mūsų čia gimęs jaunimas, netekęs lietuviškos samonės ir spalvos, pasilikta nublukęs, be tautybės; vergaudamas svetimiems, palieka visiškai nevykęs galvalas ir dažnai tampa svetimųjų pašaipu, o ypač jei jiems neneša jokios medžiaginės naudos, o politiniam gyvenime pasidaro paprastais palkalais ir pastumdėliais.

Kaip kiekvienas paskiras asmuo būtinai turi turėti savigarbą, taip ir tauta, kaip tokia, negali pamiršti tinkamos sau savigarbos. Kitaip būtų kitų išnaudojama ir niekinama.

Pas lietuvius jau dažnai galima pastebėti, kai jie apleidžia savo tautines organizacijas ir net savų lietuviškų parapijų bažnyčias ir eina pas kitataučius. Tokiu būdu visiškai atspalaiduoja nuo saviškių. Tuo tarpu pasiūlykime, kiek kitataučių ateina pas mus, o ypač kuomet ariai net įstatymais yra įpareigoti prie kitų tautų parapijų neprisidėti.

Lietuvius, dažnai raginamas laikyti savos parapijos, atsako, kad katalikų bažnyčios visiems katalikams yra geros, bet jis pamiršta, kad ne ariams. Žinoma, katalikų bažnyčia, neatžiūrint kokios tautos ji bebūtų, pasiliks katalikams dvasios reikalą ištaiga, bet visgi mes, lietuviai, kuomet kiti stato užtvarys saviems ir mus stengiasi suvaryti pas save, turime pasisakyti, kad mes ne vergai, tuo labiau, kad Katalikų Bažnyčia jokios vergijos neužgeria. Tas ir Kristus dvasiai yra priešinga.

Taigi, lietuvi, nepamiršk savųjų nei tikybinių nei tautinių atžvilgiams.

J. Sargūnas

VLIKO VEIKLOS SUKAKTIES PROGA

Buvęs VLIKO pirmininkas pirmininkas prof. J. Kaminskis savo pasisakyme VLIKO 10 metų veiklai taip vertina:

—Vyriausiasis Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas, pirmojo posėdžio susirinkęs 1943 metų lapkričio 25 d., peržengė savo veiklos dešimtmetį. Laiko permaža, kad subrandintų medžiagą VLIKO istorijai rašyti, bet laiko pakankamai, kad leistų apibūdinti kad ir labai bendrais bruožais ir VLIKą, ir jo veiklą. Leistu padaryti ir kai kurias išvadas ateičiai.

VLIKas pradėjo veikti pavėluodamas. Rezistencinė kova prieš okupantą jau vyko visu frontu. Vyriausiasis Lietuvių Komitetas, susiorganizavęs 1942 metų gale, jau ėmėsi kovai vadovauti. Per pagrindžią spaudą pasisakydamas dėl svarbesniųjų krašte įvykių, nustatydamas laikymasi okupanto ir jo žygių atžvilgiu, derindamas rezistencijos ginkluotųjų dalių veiklą, VLIK davė kovai apibendrinamą turinį, vienąją kryptį ir planinimą. Jau buvo pavystytas to Komiteto vykdomasis aparatas, siekdamas provincija. Kai vokiečiai 1943 metų rudenį ir vėl pakelbė mobilizaciją ir gen. Kubilūno iniciatyva buvo Kaune suauktas "įvykių asmuo" pabrėžiamas palenkta tautos opinija mobilizacijos naudai, VLIK žmo-nėms teko jau išėiti viešumon ir pasisakyti. Lygiagrečiai veikė, apie Aktyvistų Fronto Centrą susispausdami, krikščioniškosios srovės susigrupavimai. To, palyginti, trumpo veiklos laikotarpio palikimą galutinai perėmė VLIK.

Pats pradėdamas veikti, VLIK galėjo imtis visai aiškios veiklos krypties. Bet kurios iliuzijos susilaukti iš nacių Nepriklausomos Lietuvos pripažinimo tautoj buvo seniai dingusios. Hitlerio "Naujojo Europoj" Lietuvai ir lietuviams skirta vieta buvo visai paaiškėjusi, ir jau buvo pradėdamas vykdyti Lietuvos kolonizavimo Herrenvolko "rinktiniais" planus. Buvo išryškėjęs beveik visuotinis lietuvių įsitikinimas, kad vokiečiai karą pralaimės ir kad laimės Vakarų Sąjungininkai. Orientavimas į Vakarų demokratijas buvo visuotinis, ir tikėjimas visiškai Vakarų pergale buvo toks didelis, jog už jo nebuvo norima matyti iš Rytų artėjančio fronto grėsmės. Pasiryžimas vėl iškovoti sau laisvę seniai virto veiksmu.

VLIKO, kaip vyriausiojo ir vienintelio kovai vadovauti organo, pasireiškimas buvo tautos suiriktas su tyru entuziazmu. Jo autoritetas, niekieno negincijamas, pasidarė absoliutus, ir jo atsisaukimai į tautą, jo pasisakymai dėl svarbesniųjų krašte įvykių kūrė tautos opiniją, buvo direktyva veikliajai rezistencijai. VLIKas virto kovojančios tautos vyriausiuoju štabu, stačiusiu sau ir tuomet vienintelį uždavinį—vadovauti kovai už Lietuvos suverenumo atstatymą. Viskas turėjo patarnauti tuo uždavinio įgyvendinimui. Nebuvo abejonių ir dėl atkursimos Lietuvos valstybės politinės santvarkos: tikėdami demokratinį Vakarų laimėjimu, tik iš jų telaukdami sau pagelbos laisvę atgauti, visas kraštas, o kartu su juo ir VLIKas siekė išlaisvintąją Lietuvą atkurti kaip demokratišką respubliką.

Kai pradėjo Lietuvon artėti Rytų frontas ir prieš VLIKą atsistojo šiurpus klausimas: kas toliau?—patys įvykiai padėjo klausimą spresti. Nepilnus metus veikusios pirmosios VLIKO sudėties, okupanto susektos, didžiulė dauguma per kalėjimus ir kacetus pateko iš karto Hitlerio Vokietijon, o po metų vėliau—jau į laisvuosius Vakarūs. Atsikurdamas kapituliuosioj Vokietijoj beveik pirmąsias savo sudėtimi, VLIKas atsinešė iš Lietuvos brangiausią sau daiktą—žinojimą, kad namie jis veikė remdamasis visišku tautos pasitikėjimu, kovojančiai tautai ir jos svarbiausiam siekimui atstovau-damas. Pradėdamas veikti Vakaruose, VLIKas ir čia statė sau aprėžtą uždavinį—vadovauti Vakaruose pastangoms Lietuvai laisvinti. Vadovauti, pasirėmus namie jam pareikštu pasitikėjimu. Tas pasitikėjimas reišė tuomet buvusiomis sąlygomis kad ir nerašyta pavedima.

Ne čia būtų vieta kalbėti, kas VLIKO buvo padaryta per devynerius jo Vokietijoj buvomo metus. Norėčiau tik kai ką iš tos veiklos trumpai pasakyti. Pradėjus Vakaruose veikti, VLIKui visą pirmą reikėjo iškelti pasaulio viešumon Lietuvos bylą. Reikėjo įtikinti vyriausybes ir visuomenę, kad Lietuvos okupavimas ir jos įjungimas į Sovietų Sąjungą yra klaidingas smurtas aktas ir kad sovietinis režimas Lietuvoj virto lietuvių tautai pragaru. Reikėjo, kiekvieną progą panaudojant, apeliuoti į laisvojo pasaulio sąžinę, kad Lietuvai padaryta skriauda būtų atitaisyta.

Reikėjo burti ir aktyvinti savas jėgas, jas tam panaudojant, kad Lietuvos byla virstų pasaulinės politikos nenutylimu objektu. Visa tai VLIKas, įvykių padedamas, ir darė. Darė kiek pajėgdamas ir kaip sugebėdamas. Greitai VLIKO kritikai dažnai buvo linkę matyti VLIKO veikloj daugiau rietenu, kaip pozityvaus darbo. Bet jei šiandien Lietuvos byla tebėra Vakaruose gyva ir vis dažniau minima, jei Pabaltijo kraštai dažnai atvejais vieno-dar traktuojami su Sovietų satelitais Europos centre ir laikomi Sovietų agresijos pirmąją auka, tai VLIKO čia nuopelnų yra labai daug. Ir VLIKas nėra greitas tuos nuopelnus pats vienas sau pasisavinti: tai yra mūsų pa-siuntiniui, mūsų tremties, visų pirma mūsų senosios emigracijos Amerikoje ir paties VLIKO subendrintų pastangų vaisius. Nepaisant visų mūsų nesutarimų, reta kita tauta gali pasidžiaugti tokiu vieningumu, kokį yra parodę lietuviai, gindami Lietuvos bylą.

Ela

50 METŲ SUKAKTIES PROGA

Siemet švenčiame 50 metų sukaktį, kai lietuviai atkovojo lo-lyniškoms raidėms spauda. Kad lietuviškas spausdintas žodis iš-liktu ateinančioms kartoms, Pasaulio Lietuvių Archyvas pasiryžęs surinkti ir saugoti:

A. Draudimo metu išleista spauda:

- 1. Lietuvių spaudą išleista Mažoji Lietuvoj.
2. Lietuvių spaudą išleista kitų kraštų lietuvių.
3. Rusų išleista lietuviams ru-siškomis raidėmis—graždan-ka (elementoriai, kantičkos ir kt.).

B. Po spaudos atkovojo:

- 1. Išleista Lietuvoje.
2. Išleista kitų kraštų lietuvių.

Kiekvienas spaudinys ar rankraštis yra tinkamas, jei jis yra surištas su lietuvių vardu. Todėl reikia siųsti visą spaudą, kuri yra lietuvių parašyta bet kuria kalba; apie lietuvių kitataučių parašytą spaudą; lietuvių iš-leista spaudą bet kuria kalba. Tinka visokio turinio knygos ir laikraščiai bei žurnalų komplek-tai ar jų dalys, spausdinti ir rank-rašyti.

Adresas: Pasaulio Lietuvių Ar-chyvas, 2601 W. Marquette Rd., Chicago 29, Illinois.

PLA Direktorius

DR. KARVELIS TARĖSI SU RIAS VADOVYBE

Dr. P. Karvelis, būdamas neseniai Berlyne, talkinamas Informacinės Tarybos, tarėsi su RIAS radijo vadovybe dėl lietuviškų žinių ir komentarų perdavimo. Radijas RIAS yra amerikiečių vadovaujamas ir siunčia transliacijas vokiečių Rytų zo-noje, tiek Lietuvoje. Nors RIAS ir kiti iki šiol mieliai naudodavo-si mūsų teikiama medžiaga, ypač iš "Elta-Pressedienų", atėityje sutarta bendradarbiauti dar glaudžiau ir plačiau.

ISILEIS DAUGIAU EMIGRANTŲ

Australija 1954-55 m. numato išileisti daugiau emigrantų, bū-tent—100,000. Mat, pastaruoju metu vėl padidėjo pareikalavi-mas darbo rankų, o pati Australija saugumo sumetimais nori kiek galint greičiau padidinti savo gyventojų skaičių. Šiuo metu jų yra apie 9 milijonus. Po karo nauji imigrantų įsijungė 340,000. Ta proga lietuvių rūpi-nasi atsikviesti ten savoj gimines iš Europos.

Pažymėtina, kad šiais metais, kaip retai kada, Lietuvos vardas plačiai nuskambėjo viso laisvojo pasaulio spaudoje. Tai didėle da-limi yra rezultatas santykių, už-megztų su svetimųjų tautų spauda. Visur pasaulyje, kur tik yra lie-tuvių kolonijos, Vasario Sešio-liktoji buvo atstėvta rimtu pasi-ryžimu išlaikyti lietuvių ir da-ryti visa, kad mūsų tėvynė vėl išvystų laisvę.

Ela

KAIP LIETUVIAI KENČIA BOLŠEVIKŲ KALEJIMUOSE

Mūsų tautietis V. Letaitis Vil-niaus kalėjime patyrė apie kitus ten laikytus lietuvius. Ten buvo uždarytas kun. Rimkevičius, buv. Veiverių klebonas, o vėliau kuni-gų seminarijos Vilniuje lektori-us, buv. Krašto apsaugos minist-terijos referentas P. Vaitekūnas, studentas Zukaitis, Vaitkus. Kai kurie iš jų buvo labai žiauriai su-mušti, kitiems buvo sudaužyti ausų būgneliai.

Lukiškio kalėjime sargai savo tarpe kalbėjo lietuviškai, bet jie suimtiems buvo labai žiaurūs. Bokštelyje matė uniformuotus ir pistoletais ginkluotus jaunas mergaites, kurios, užkalbintos lietuviškai, nieko neatsakė, nors kai kurie iš suimtųjų dalį jų pa-žino.

Partizanų veikla ypač stipriai reišėsi 1946-1948 m. Rusai po ros divizijų dydžio jėgomis steng-davosi juos sunaikinti, į pagelbą patelkė šarvuotus. Daug jų miš-kuose buvo sunaikinta, daug dėl to įtariamųjų išvežta į Sibira. Partizanai buvo labai gerai orga-nizuoti ir labai gerai ginkluoti. Atsimena dar vieną kalėjime iš-moktą dainą, partizanų dainuotą Lietuvos miškuose. Jos žėdžiai tokie:

Atėjo vakaras ir giria,
Atėjo ilgesys pas mus,
Prie lauzo sėdi laisvės broliai,
Akis įsmeigę į liepsnas.
Ir vėl prasmenga girių toliuos
Kovos ir nerimo diena,
Berželių šakos prasiskyrė,
Ir vėjas pučia nuo namų.

Kitų tautybių suimtieji kaliniai pasakojo, kad 1948 m. parti-zanai buvo įsiveržę į Ukmergės kalėjimą ir, nuginklavę sargybas, iš jo paleido visus suimtuosius.

Nepaisydamas spaudos įspėji-mų ir žinačių raginimo, vienas Londone gyvenęs lietuvis panašs sveikinimą savo broliui ir okupu-otą Lietuvą ir paprašė, kad taip pat pasveikintų buvusį Kretingos pašto viršininką. Abu buvo už tai areštuoti ir vėliau nubausti po 25 metus į Sibira.

Taip tas, rodos, toks nekaltas ir visame laisvajame pasaulyje suprantamas žestas faktiškai bro-liui ir pažistamiems išrašė bilie-tą į Sibira bolševikinę sistemą...

Buvęs Kretingos viršininkas buvo jau anksčiau areštuotas ir už "palaikymą ryšio su fašistine valstybe" nubaustas ištremimu 5 metams į Sibira, iš kur po 6 me-tų vėl grįžo. Grįžti pasitaiko betgi tik vienam kitam. Šiaip nor-maliai, jei kas Sibire dar išlieka gyvas po skirtojo "termino", tai toks paprastai ten ir apgyvendinamas ligi gyvos galvos arba bent ilgiam laikui. Panašus nubaui-dimas taip pat pritaikomas gau-nantiems laiškus iš JAV arba kitų valstybių.

Kelionė iš Rygos į Maločnā daro stovyklą truko net 23 dienas. Ji buvo labai sunki, ir pakeliui dėl belaisvių mirė. Belais-viams skirtą maistą rusai sargy-biniai pakeliui pasigrobė ir pas-kum pardavė.

Kiti išliko gyvi tik dėl to, kad pakeliui belaisviams pavyko iš-gretimo prekinio traukinio "nu-sikniaukti" 10 maišų runkelių, kuriais visą laiką ir mito.

Prie jų vagono Maskvoje atėi-davo rusai pavargėliai, prašyda-mi nors kriaukleliu duonos. Bet

kai šie atsakė, kad ir patys duo-nos neturi, tai seneliai, atsiklau-pę, maldauti maldavo, kad nors kuo kitu jų pasigailėtų, nes jie jau trys dienos nėra nieko turė-ję burnoje. Juos belaisviai "pa-vaišino" tais pačiais cukriniais runkeliais.

Charkove reikėjo dirbti sto-vyklose, sudarytose iš 46 tauty-bių žmonių. Ten teko taip pat pamatyti kapitoną Šipailą, kuris papasakojo, kad ten esą ir dau-giau lietuvių, tarp jų leitenan-tas Galvanauskas iš Šiaulių, bu-vęs statybos technikas leitenan-tas Lapasinskas ir kiti. Fabrike "Serp Molot" teko dirbti su dau-gybe kitų. Tris mėnesius netu-rėjo vandens nusiprausti. Maist-as būdavo visados šaltas, ir iš viso darbo sąlygos buvo labai blogos.

Todėl daugumas belaisvių, ne-išlaikė viso to sunkumo, ten ir mirė. Ligoninėje į dieną mirda-vo po 50-60 žmonių—ir tai dau-giausia iš bado. Kai vokiečiai gy-dytojas atraportuodavo rusui gy-dytojui, kad "šiandien mirė 40 ligonių", tai rusas atkirsdavo: "kodėl taip mažai?"

Tamė pačiame fabrike, be karo belaisvių, tais laikais dirbo dau-giausia ukrainietės mergaitės, ko-kių 16-18 metų. Jos, kaip ir iš viso rusės moterys, buvo labai skurdžiai apsitaisyusios, daugie-li kojos ir veidai buvo pilni vandens—ištinio nuo bado. Iš jų karo belaisviai patyrė, kad ru-sai po Antrojo Pasaulinio karo taip badu išmarino kelis milio-nus ukrainiečių, atsikersydami jiems už tai, kam karo metu uk-rainiečiai susidėję su vokiečiais... Kolchozuose žmonės mirė kaip musės, gatvės guleję lavonai, ir nebuvo kam juos lai-doti.

Dirbti reikėdavo po 12 valan-dų į dieną. Gulti poilsio galėda-vo tik apie 10 valandų, be to, ir naktimis dažnai būdavo kratos. Tad praktiškai ir para-tekėdavo miegoti ne daugiau kaip po 3-5 valandas. Šiokia sistema, maty-ti, buvo specialiai sugalvota žmo-nėms naikinti. Jos neišlaikė taip žuvo ir iš Griškabūdžio valsčiaus kiles kapitonas Jonas Šipaila, ša-kietis. Gyvenimą dar pasunkin-odavo tardymai. Bolševikai apie viską klausdavo, o net ir dabar ypač daug tebeklausia apie po-grindinį Lietuvoje. Kas nenori pri-sipažinti ko reikalaujamas, tas visokiais būdais kankinamas, dau-zomas, kišamas į karcerius etc.

Žiaurios sąlygos buvo ir Don-baso stovyklose, Ukrainoje. Čia net žiemą reikėdavo iškasti prie stipriausio šalčio 5 kubiskus met-rus sušalusios žemės. Tai buvo norma, kurią retai kas teišdirb-davo. Kietą žemę tekdavo kasti tik su kaltu ir kūju.

Nuo tokių nežmoniškų sąly-gų belaisviai mirė kaip musės, jei jau anksčiau dar nebuvo spėję at-siskirti su šiuo pasauliu. Ela

BALTIJOS TARYBA, ryšium su JAV užsienio reikalų minist-terio J. F. Dulles kalbomis Ber-lyno konferencijoje, pasiuntė jam laišką, kuriame dėkojama už pakartotiną Pabaltijo valstybių klausimo įjungimą į konferen-cijos diskusijas, primenant konfe-rencijos dalyviams ir visam pa-sauliui Pabaltijo tautų likimą.

PRIE VENTOS

Kai pavasaris žalias ateis,
Ir gegutė marga užkukuos,
Kvapi žemė ten puošis žiedais,
Švelnus vėjas vėl plaukus šukuos.

Ir šypsis ieva pakely,
Žydės žemė, kur tik apmatai.
O Venta taip melsva ir gili
Seks vėl meilę lelijai baltai.

Bet jina! dėl tavęs taip toli!
Neturi juk sparnų jos pasiekt.
Tik dainelė liūdna ir gaili,
Ten nuskris prie Ventos pasislėpt.

O Venta plauks savuoju keliu,
Vyturėliams plazdenant aukštai.
Lauks mūs grįžtant pasveiktint gėlių
Prie Ventos kristolinio vandens.

Ona Sadauskaitė

INFAMOUS CRIME COMMITTED BY SOVIET RUSSIA IN LITHUANIA

Excerpts from remarks of Hon. Fred E. Busbey of Illinois in the House of Representatives February 3, 1954

MR. BUSBEY. Mr. Speaker, on February 16, we will celebrate the 36th anniversary of the democratic and independent Republic of Lithuania. Lithuania, which was an independent state of great importance in the 13th, 14th, and 15th centuries, was resurrected to independent statehood on February 16, 1918, by the sacrifices and sufferings of her people. On the 36th anniversary of that date, it is fitting to recall that this small nation on the Baltic Sea has contributed greatly to human freedom throughout the ages. It was the Grand Duke Algirdas, of Lithuania, who stopped the Mongols in 1287, when they swept westward into Europe from the Asiatic Steppes behind the Ural Mountains.

And—let it be recalled—it was this brave little country which first fought the Communist aggressors of the Kremlin. The world can learn many things from the experiences of the gallant people of Lithuania, who, after 14 years of almost constant Soviet occupation, are still fighting to free themselves from the grip of Communist terror. And I am glad to be a member of the select committee of this House which is currently pursuing an inquiry into the experiences of these gallant people through the seizure of their country by the Soviet Union. From this inquiry, I expect we shall learn a great deal which will be of inestimable value to the people of the United States.

In area, Lithuania is the largest of the 3 Baltic States, with a population of about 3 million. Today, the Kremlin claims that Lithuania is part and parcel of the Soviet Union. This claim is based on the most fraudulent piece of fakery the world has ever seen. This ridiculous fraud was the faked elections which the Communists staged in Lithuania in 1940, while the country was tight in the grip of an overwhelming Red army and while the wolves of the Finnish Soviet secret police had spread a reign of terror throughout the nation.

Those elections of 1940, held on July 14 and 15, were conducted under the guns of the Red army. They were supervised by a special emissary from the Kremlin. And they were managed exclusively by the Communist Party with a single list of candidates, while other political parties that stood for the country's independence were barred from the polls and their candidates were arrested.

The Lithuanian people were dragged to the polls. The elections were compulsory. Those not voting were considered saboteurs and enemies of the Red regime. Those who appeared at the polls had their passports stamped as having voted. Those who lacked such stamps on their passports were subject to arrest, and countless thousands were arrested and deported to their doom in Siberia.

And the Soviet Union has had

the colossal impudence to demand that the world accept this as an honest and legitimate election expressing the free will of the Lithuanian people.

The select committee of this Congress has already had witnesses before it who have given us testimony about these fake elections. Some of these witnesses were people who were at the polls. And some of these witnesses were members of the election boards who conducted the elections and counted the ballots. And their testimony, in great part, has been that false returns were reported in almost every case. In some districts, the false returns provided figures which exceeded the total number of persons living in those districts.

The so-called elections over, the newly elected members of this Soviet puppet parliament convened on July 21. The first and only business of their agenda was the passing of a resolution humbly requesting that Lithuania should be admitted into the Soviet Union. Having passed it, the puppet parliament dispersed. The farce was completed when the Supreme Soviet granted the request, and it was announced, on August 3, 1940, that Lithuania was declared to be a part of the Soviet Union.

Who was it that declared this piece of impudence to the world? It was the same criminal who stuck the gun in the back of the victim and robbed him of his life and his fortune.

And this criminal now demands that the world take his word for it that the victim voluntarily gave up all that he loved and had worked for.

Look at the proof, this impudent criminal now tells the

world; look at how we asked the victim and how the victim, by over 95 percent, begged and pleaded with us to kidnap him and take him into captivity.

Now, by painstaking work, the select committee of this House is carefully collecting evidence from the victims of this monstrous crime against peace among men, this crime against civilization and humanity; and I predict that the criminals colossal impudence will avail him nothing in the end; and that the world will choose to believe the evidence from the lips of the victims which the select committee of this House is daily entering into the record of history.

The occupation, seizure, and incorporation of Lithuania and her two sister Baltic Republics violated every agreement previously entered into by the U. S. S. R. and the three countries.

Soviet occupation of the three countries continued until July 1941. During this time, more than 200,000 people were killed, deported, or disappeared. Then, in July, Hitler attacked the Soviet Union, occupied the Baltic area, and held it until 1944; when the Red army again returned and the Soviets completed the annexation that was started in 1940.

Lithuania, with her rich historic traditions dating back from the 12th century, her ancient language, her devotion to religion and western culture, has the indisputable right to independence and free economic development.

It is gratifying that Lithuania, in her moments of distress, was not left alone. And it is doubly gratifying to me as an American that the United States gave moral and material encouragement to Lithuania and to her good neighbors, Latvia and Estonia; and that a Select Committee of this House is even now spreading, on the pages of history, the record of the infamous crime committed by Soviet communism on the peaceful shores of the Baltic Sea.

LITHUANIANS COMMEMORATE THEIR INDEPENDENCE DAY

By HENRIKAS BLAZAS

A glorious history in the past; serfdom was abolished the Lithuanian peasants began sending their children abroad for education and there appeared the first intellectuals from among the peasants, who fought for the peasantry and for the nation as a whole.

Lithuanian books and papers were published in foreign countries (Germany and the United States) and smuggled into Lithuania. In 1883 the natural aspirations of Lithuanians were formulated as demands for re-establishment of the Lithuanian press; more elementary and higher education. By 1889 these aspirations covered a broader scope: the acknowledgement of national rights; the right of association; land reform, civil rights for all and finally the demands for national independence.

After years of constant struggle, the Lithuanian press was finally restored in 1904. The 1905 revolts in Czarist Russia echoed powerfully in Lithuania. Uprisings broke out all over the country, and regional functionaries of Russia were swept aside in the rural areas. A Lithuanian Congress assembled spontaneously in Vilnius, attended by 2,000 delegates, of whom more than 1,000 were peasants. The conclusions of the Congress demanded human and civil freedom and national independence for the Lithuanian people. The growing strength of reaction in Czarist Russia, however, crushed all hopes of freedom in Lithuania. Scores of Lithuanian patriots were imprisoned by the Russians, deported to Siberia or fled to the West. Between 1863 and 1914, the population of Lithuania declined from three million to two million. About 800,000 people emigrated to the United States alone.

At the beginning of World War I, Lithuania was occupied by the Germans. In 1917, leaders of Lithuanian political parties formed the Council of Lithuania in Vilnius, unrecognized by the Germans, and the Council established agencies in Switzerland and Paris. The members of the Council, with very few exceptions, were of peasant origin.

On February 16, 1918, the Council proclaimed the independence of Lithuania. The German occupation officials forbade publication of the proclamation, however, and only after the capitulation of Germany on November 11, 1918, did it become effective, establishing the first government of independent Lithuania.

There followed the difficult tasks of defending an independent Lithuania against Communist Russia, which tried to occupy the country by force; against the German force of Berntom-Awaloff, and against other enemies of the new-born democratic republic. In the struggle to preserve her independence, Lithuania lost her capital, Vilnius. Eventually, however, the security of Lithuania was guaranteed. The United States recognized her independence first, and other free countries followed. Soviet Russia made a peace agreement with Lithuania in 1920, and this was followed by many other agreements in which Soviet Russia agreed to accept the independence and territorial sovereignty of Lithuania.

Lithuania recovered from the ruins and ashes of World War I, building up a prosperous standard of living and a high level of national culture. The country's agricultural reforms, carried out in 1923-26, were unique. Her exports of agricultural products of Western Europe be-

"DIEVAS SU MUMIS"

MAZIESIEMS KATEKIZMAS

Anglų ir lietuvių kalbose

Anglų kalba parašė kun. Richard Felix, O.S.B. Lietuvių kalbą išvertė kun. dr. A. Deksnis. Išleido Sv. Kazimiero Seserys. 73 puslapių, paveiksluotas.

Kaina 25c egzempliorius

Užsakant kreipkitės į:

"GARSO" ADMINISTRACIJA

P. O. Box 32 (73 E. South St.), Wilkes-Barre, Penna.

LIETUVIŲ R. K. SUSIVIENIJIMO KUOPŲ SEKRETORIAI IR JŲ ADRESAI

- (Tėsinys)
- 79 kp. A. Bliauskas, 106 E. Main Street, Glen Lyon, Pa.
 - 80 kp. Matilda Galgauskas, 400 Church St., Eynon, Pa.
 - 81 kp. Ona Cervokienė, 31 Earle Street, Norwood, Mass.
 - 82 kp. Frank Razaitis, 1724 Oregon Street, St. Louis 4, Mo.
 - 83 kp. Simonas Galinis, 115 Putnam Street, Sevanston 9, Pa.
 - 85 kp. Jonas Litvinas, 4610 So. Wood Street, Chicago 9, Illinois
 - 86 kp. Walter Yurkonis, 718 Prospect St., Portage, Pa.
 - 87 kp. Julia Rudzonis, 1305 Liverpool Street, N. S. Pittsburgh, Pa.
 - 88 kp. J. C. Enecher, 4401 So. Mozart St., Chicago 32, Ill.
 - 89 kp. J. Leonaitis, 35 Pratt Street, E. Hartford 8, Conn.
 - 90 kp. Jos. Silale, 313 W. Green St., W. Hazleton, Pa.
 - 91 kp. Anelė Janušaitienė, 21 Chipman Street, Waterbury, Conn.
 - 92 kp. A. Andriulionis, Jr., P. O. Box 412, Ellsworth, Pa.
 - 93 kp. J. G. Bogden, 15 S. 11th St., Easton, Pa.
 - 94 kp. Stevas Jakutis, 496 E. Broadway, S. Boston, Mass.
 - 95 kp. P. Mikalauskas, 73 Compton Street, So. Boston 18, Mass.
 - 96 kp. Adella Smith, P. O. Box 145, Gilberton, Pa.
 - 97 kp. Rev. V. Puidokas, 12 Casimer St., Westfield, Mass.
 - 98 kp. Marijona Lauzonienė, 204 Perry Ave., Worcester 4, Mass.
 - 100 kp. I. Sakalas, 2056 W. 23rd Street, Chicago 8, Ill.
 - 101 kp. Ursulė Lipienė, 6608 So. Sacramento Ave., Chicago 29, Ill.
 - 102 Epifanijus Kundrotas, 29 N. Fifth Street, Duquesne, Pa.
 - 103 kp. V. J. Apton, 38 St. Jacob St., Rochester 21, N. Y.
 - 105 kp. T. Diškevičius, 1002 North Ave., N. Braddock, Pa.
 - 106 kp. Z. Maksvičius, 186 Hale St., Brooklyn 8, N. Y.
 - 108 kp. Paul Kubilius, 73-43 Grand Ave., Maspeth, L. I., N. Y.
 - 109 kp. B. Mičūnienė, 16 Henry St., New Britain, Conn.
 - 110 kp. Vincas Kulikauskas, 229 Hogwood Rd., Athol, Mass.
 - 111 kp. Jurgis Plitnikas, Jr., 55 Pierce St., Plymouth, Pa.
 - 112 kp. Wm. Platt, 334 St. Clair St., Bridgeville, Pa.
 - 114 kp. P. Matkevičius, 235 Mosier St., Nanticoke, Pa.
 - 115 kp. Matas Kvičinskis, 169 Concord Street, Brooklyn, N. Y.
 - 116 kp. John Golding, 499 East St., New Haven 11, Conn.
 - 118 kp. Jonas Zutelis, 230 B Street, Girardville, Pa.
 - 119 kp. J. Vaišnias, 284 Pearl St., Manchester, N. H.
 - 120 kp. Mrs. Susanna Anderson, 304 Mott Ave., Burlington, N. J.
 - 121 kp. Juozas Stasiukynas, 1521 E. Carpenter St., Springfield, Ill.
 - 124 kp. Regina Gromona, 208 Morningside Ave., Wilmerding, Pa.
 - 125 kp. Antanas Kloba, Box 4, Export, Pa.
 - 126 kp. J. Bacevičius, 223 W. Phillips St., Coaldale, Pa.
 - 127 kp. W. J. Jančiūnas, 5-A Union Street, Cambridge 39, Mass.
 - 128 kp. Pranas Versniakas, 3915 X St., Omaha 7, Nebr.
 - 129 kp. Frances Libauskas, 1765 Roosevelt St., Gary, Ind.
 - 130 kp. Simonas J. Virbickas, P. O. Box 1, S. Mill & Carolin Sts., St. Clair, Pa.
 - 133 kp. Peter Kibersky, 428 Railroad Street, E. Vandergrift, Pa.
 - 134 kp. K. Eidukaitis, 333 So. 3rd St., Worcester 4, Mass.
 - 135 kp. J. Machulis, 8656-85th St., Woodhaven 21, L. I., N. Y.
 - 136 kp. Frances Dziukienė, 1622-4th Ave., Watervliet, N. Y.
 - 137 kp. Mrs. Mary Chupelis, 415 Lincoln Avenue, Rockford, Ill.
 - 140 kp. Miss A. Makusevičius, 186 Powderly St., Carbondale, Pa.
 - 141 kp. Louis A. Drusinskis, 15 Faxon Street, Brockton 39, Mass.
 - 142 kp. Jurgis Venšovas, 1267 E. 82nd St., Cleveland, Ohio.
 - 144 kp. Teofilė Janulevičiūtė, 1161 Ridge St., Freehold, Pa.
 - 146 kp. Jos. Grudis, 301 W. 6th St., Spring Valley, Ill.
 - 151 kp. M. Bendikas, Jr., 731 1/2 Douglas Ave., Danville, Ill.
 - 153 kp. Victoria Staskeviciene, 188 Boland Ave., Wilkes-Barre, Pa.
 - 154 kp. Wm. Soris, 1336 Superior St., Aurora, Illinois. (Bus daugiau)

WHO OWNS AMERICA?

THE COMMUNISTS are continually harping on the theme that America is owned by capitalists. We agree with this. But the Communist idea of a capitalist is different from ours. Like most of the propaganda of the Reds, their idea starts from a false premise, and they distort the meaning and fortify it with falsehood.

The Communist propaganda pictures the mass of the people of America as slaves under the cruel domination of a few overly-rich persons who own all of the resources and means of production in America. They also picture the people as living in poverty, without necessities of life, or comforts, or luxuries.

Our picture is somewhat different. We will start off with the statement of the Institute of Life Insurance that on December 31, 1953, 90 million people own over 304 billion dollars of life insurance. Since the Institute complies only the figures of oldline companies, we can add 10 billions of fraternal insurance. All of this life insurance is backed by legal reserves which the

people have contributed out of their savings, amounting to over 78 billion dollars. These assets are the property of the insured people, and they are invested in schools, in railroads, in manufacturing establishments, in homes which people own and where they live, in highways and public enterprises. Each insured person may have his reserve any time he wants it, but most of them prefer to let their wealth keep on earning, so that benefits may be paid to their families.

Of course we could refer to the money in the savings banks which is the property of millions of people. Another aspect is the large number of corporations whose capital stock is owned largely by the people who work for such corporations. We will refer to one in the editor's home town.

Almost all of the people we know in this city either own Eastman Kodak stock or wish they owned some. For many years the corporation has encouraged its employees to buy the stock. It is one of the "blue chips". Recently the Company made survey of its stockholders as of October 1, 1953. It shows that of the total of 83,996 share owners no individual holds as much as one per cent of the 17,436,154 shares of common and preferred stock. Of all the Kodak share owners, 66.6% hold fewer than 100 shares. Women comprise 44.9% of all share owners, as against 31.6% who are men, 13% joint tenants, and the remaining 10.5% trusts and estates, nominees, institutions and the like.

The survey also showed that Kodak stock is held in every state in the nation, District of Columbia, territories of Alaska, Hawaii and Puerto Rico, and at least 29 foreign countries. Of most significance is that the greatest proportion of owners and shares is in Monroe County, which contains Rochester and a large majority of the Company's work. They are not slaves, and they have the necessities of life, and comforts and luxuries.

paper commented: "More and more the ownership of American business is passing into the hands of ordinary people whose savings are converted into investment. Since most of them work for a living, they are both owners and workers."

Yes, America is owned by capitalists, but the capitalists are free men and women, who have a share in the places where they work. They are not slaves, and they have the necessities of life, and comforts and luxuries.

(The Fraternal Age—February, 1954.)

paper commented: "More and more the ownership of American business is passing into the hands of ordinary people whose savings are converted into investment. Since most of them work for a living, they are both owners and workers."

Yes, America is owned by capitalists, but the capitalists are free men and women, who have a share in the places where they work. They are not slaves, and they have the necessities of life, and comforts and luxuries.

(The Fraternal Age—February, 1954.)

paper commented: "More and more the ownership of American business is passing into the hands of ordinary people whose savings are converted into investment. Since most of them work for a living, they are both owners and workers."

Yes, America is owned by capitalists, but the capitalists are free men and women, who have a share in the places where they work. They are not slaves, and they have the necessities of life, and comforts and luxuries.

(The Fraternal Age—February, 1954.)

"GARSO" KNYGYNE GALITE GAUTI ŠIAS KNYGAS

- SVENTASIS RAŠTAS—NAUJASIS TESTAMENTAS. J. E. Arkiv. J. Skvirecko vertimas. NAUJASIS TESTAMENTAS apima visas keturių evangelijų knygas; Apaštaly Darbų aprašymą; laiškus Apaštaly: šv. Povilo, šv. Jokūbo, šv. Jono, šv. Judo ir gilijų ateinančių iš ano pasaulio dalykų Apreiškima, surašytą apaštalo šv. Jono. Naujame Testamente yra surašyta Viešpaties Jėzaus darbai ir stebuklai.
 - SVENTASIS RAŠTAS tai yra KNYGA knygu. Todėl patys užsisakykite jį ir užsakykite mūsų broliams, kurie yra karu audrui išlaikyti. Jie yra labai išsiligę lietuviški knygu. Stipriais aukskai apdarais \$4.00; popieriniai viršeliais—\$2.00.
 - SVENTUJŲ GYVENIMAI—Škaitymai kiekvienai dienai. Knyga turi netoli 1000 puslapių, gausiai paveiksluota, puikiais, stipriais apdarais su auksu kryžium ant viršaus. Kaina tik \$4.00.
 - "VAI LĖKITE DAINOS"—Gražiausios Liaudies Dainų Rinkinys. Parašė kun. J. Dabrila. Papildyta rinkinį išleido kun. Pr. M. Juras. Knyga 288 puslapių, nedidelio formato. Telpa 233 gražiausios populiariausios liaudies dainos. Kaina 1 (vienas) doleris.
 - KAIP TAPTI AMERIKOS PILIECIU? Tai yra labai naudinga knygu, kuri daug padės tiems, kurie ruošiasi gauti Amerikos pilietybę antruosius popierius. Joje yra trumpai suglauti klausimai ir atsakymai anglų ir lietuvių kalbomis. Knyguotė mažo formato. Gali moterys ją įsidėti į ridikuli (pocketbook). Didelės raidės, spauda aiški. Kaina 25 centai.
- Užsakant kreipkitės į
"GARSO" ADMINISTRACIJA
73 E. South Street (P. O. Box 32), Wilkes-Barre, Pa

NEBŪK ŽILAS

Stebūklingos gyduolės, kurios panaikina žilumą, plaukų slinkimą ir plaukiankas. Šias gyduoles privalėtu turėti kiekvienas, kuriam žyla, slenka, arba pleiskanuoja plaukai. Jos atitaiso žilus plaukus kokie buvo, bet nėra dažai. Nėra nieko už jas geresnio joki šio išrasta. Kreipkitės nedelsdami į šią agentūrą. Kaina \$2.00. Jeigu nebūsite pilnai patenkintas, jums pinigai bus sugrąžinti.

PASTABA: Su orderiu siųskite ir pinigų, kitaip vaistų nesudami. Orderiai priimami tik iš Jungtinių Amerikos Valstijų; iš Kanados ir kitų valstybių nesiuskite.

FLORAL HERB CO.
Box 305, Dept. 6, Clinton, Indiana

Never, no never, did nature say one thing and wisdom say another.—Edmund Burke.

JŪSŲ KOJOS!

Degina—Niežti—Skauda

Vartok ZALB ir vėl šypsokis. Sėptynys sudėtinės veiklos dalelės, sėptynys skirtingos gyduolės sustabdyt jūsu kojų trubelims. ZALB taipgi teikia pagalbą suminkštint užgraužas (corn) ir surumbėjimas ant jūsu kojų ir rankų. Laiškas nereiškalingas. Siųsk dolerį su šiuo skelbimu (atsipašom, ke C.O.D.) ir ZALB gavimas užtikrintas su pašto apmokėjimu.

BRIDGEFIELD DRUG CO.
Dept. 41, 461 Gregory Street
Bridgeport, Conn.

To Whom?

Tommy: "What's the matter, has your girl turned you down?"
Billy: "Yes, I haven't heard from her for a week."
Tommy: "I thought she said she would write every day."
Billy: "Yes, but she didn't say to whom."

